

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

*SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)*

*SSN Dariusz Dończyk*

*SSN Bogumiła Ustjanicz*

w sprawie z powództwa G. S.

przeciwko R. R.

o stwierdzenie nieważności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 kwietnia 2010 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 sierpnia 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

**odrzuca zażalenie w części zaskarżającej postanowienia zawarte w punktach 1 (pierwszym) i 3 (trzecim) sentencji zaskarżonego postanowienia, a w pozostałym zakresie oddala zażalenie.**

### Uzasadnienie

Powód zaskarżył w całości zażaleniem postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 12 sierpnia 2009 r., którym:

- 1) odrzucono wniosek powoda o przywrócenie terminu;
- 2) odrzucono wniosek powoda o sporządzenie i doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem;

3) przyznano pełnomocnikowi powoda kwotę 732 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu w przedmiocie przywrócenia terminu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niedopuszczalne w części zaskarżającej postanowienia zawarte w pkt 1 i 3 sentencji zaskarżonego postanowienia.

Zażalenie do Sądu Najwyższego nie przysługuje na postanowienie odrzucające wnioski o przywrócenie terminu, ponieważ takie postanowienie wydane przez Sąd drugiej instancji nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie. Wobec powyższego o niedopuszczalności zażalenie na takie postanowienie przesądza art. 394<sup>1</sup> § 2 k.p.c.

Nie przysługuje również zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji przyznające wynagrodzenie od Skarbu Państwa adwokatowi z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie z urzędu. Postanowienie takie nie jest bowiem kwalifikowane jako postanowienie co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji, a więc nie jest objęte normą art. 394<sup>1</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. (por. uchwała SN z dnia 25 czerwca 2009 r., III CZP 36/09, niepubl.; postanowienie SN z dnia 17 listopada 2009 r., III CZ 53/09, niepubl.; postanowienie SN z dnia 11 grudnia 2009 r., V CZ 59/09, niepubl., postanowienie SN z dnia 21 kwietnia 2010 r., V CZ 20/10, niepubl.).

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odrzucił w części zażalenie na podstawie art. 373 k.p.c., w zw. z art. 398<sup>21</sup> k.p.c. i w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 1 pkt 2, art. 394<sup>1</sup> § 2 i § 3 k.p.c.

Natomiast zażalenie, chociaż dopuszczalne, okazało się nieuzasadnione w części zaskarżającej postanowienie zasadnie odrzucające spóźniony wniosek powoda o sporządzenie i doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 marca 2009 r. na podstawie art. 387 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy w tym zakresie oddalił zażalenie na podstawie art. 398<sup>14</sup> k.p.c. w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.